

A

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

I en drøm var jeg sammen med en kvinde. Hendes bryster var lange og snoede sig om mine arme, de greb mig om livet og vred min krop. De var så tunge og de holdt mig så fast at jeg ikke kunne løse mig. Jeg blev overstræde alle andre følelser.

Drommen skiftede fra et sansernes rus, til en klaustrofisk kvæliningsfornemmelse.

En tegning.

kropsprog

Tekst om T-shirt nr. 1

Årets varmeste dag i Brussel, vi går fra banegården forbi tivoliet på boulevarden. Gennem et kvarter med mellemlig restauranter, mange med overdådige fisketalernør ved bordene på fortovet. Ind mod centrum finder vi en secondhand butik med lækkere varer og jeg køber en hvid t-shirt, - en polostrøj med en zoren Brun agtigt fodboldspiller trykt på rygen. På hans kasket står SCI. Vi går videre og finder en ethiopisk restaurant hvor vi spiser inferior, synmede pandekager med stærkt krydrede grøderetter. Senere uundgåeligt en belgisk waffel ved Mannekenpis.

B

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

I en drøm var jeg sammen med en kvinde. Hendes bryster var lange og snoede sig om mine arme, de greb mig om livet og vred min krop. De var så tunge og de holdt mig så fast at jeg ikke kunne løse mig. Jeg blev overstræde alle andre følelser.

Drommen skiftede fra et sansernes rus, til en klaustrofisk kvæliningsfornemmelse.

En tegning.

udformning

Tekst om T-shirt nr. 2

En T-shirt lavet til et skoleprojekt om trafficking. Rigerne ringede til Amnesty og snakkede med dem der om hvad det er med trafficking. De fik at vide at mange ikke ved at hvis de går til en prostitution så bør de spørge om personen er hér frivilligt, og de fik at vide at der i Danmark findes husslaver. Konceptet for projektet er en oplysningskampagne, med sloganet, *do you care?* Det gør de fleste sikkert, men tænker nok ikke på det fordi de ikke er i kontakt med mennesker der lever som slave. Eller hvad?

K

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

I min drøm er verden helt frisk og ren, altting er som det skal være - ingen biler, fly, supertankere og kraftværker. Ingen kemiske udslip, ingen børskapelanter, ingen økonomisk vækst. Alt er som det skal være.

Tekst om T-shirt nr. 3

En hvid v-hals t-shirt. Jeg købte den på loppemarkedet nede på havnen. Da jeg tog den ud for at se på den så jeg straks at den har svædskjolder under armene. Det sagde jeg til damen der havde standen og så ville hun tage den væk, men jeg sagde at jeg gerne ville have den alligevel. Jeg kunne jo bare vaske den. Så hun gav mig den for 5 kr. Jeg har ikke vasket den. Den lugter stadig af sved.

sammenhæng

M

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

I min drøm er verden helt frisk og ren, altting er som det skal være - ingen biler, fly, supertankere og kraftværker. Ingen kemiske udslip, ingen børskapelanter, ingen økonomisk vækst. Alt er som det skal være.

Tekst om T-shirt nr. 4

En hvid polostrøje jeg havde på da vi var i Trondheim med vores Beautyprojekt. Vi skulle gerne lige medarbejdere i en skønhedsalon. Så en hvid polostrøje, sorte sportsgaigte bukser, sneakers, hæret sat i hestehale og briller i panden var der hvor jeg endte. Jeg brugte tiden på at overbevise mine kunder om at de var smukkeste øref, næse, øine, kinder os. Det især havde de smukkeste øref, næse, øine, kinder os. Det var en vild oplevelse at se folk blive varme i kinderne når jeg fortalte dem at de var smukke.

En tegning.

voldsparat

Tekst om T-shirt nr. 5

Vi boede på Cheshire street, og henné på hjørnet og op ad Brick Lane ligget der en masse vintage butikker. Da vi kom ind var de ved at tænde rogespindene over det hele. Om det var for at skjule lugten af skimmel i kælderen, mug i tojet eller øl- og cigarettdunst fra den seneste fest ved jeg ikke. Men jeg fandt en lacoste t-shirt som jeg ikke kan passe. Jeg har altid godt kunneth i den lille krokodille, men er aldrig nået til at købe en. Og nu føltes det rigtigt, at købe den, når vi boede på katten hvilsmil forsvarslangsmots gade.

En tegning.

O

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

Jeg drømte i en drøm at jeg ikke kunne se. Men jeg følte og tænkte stadig visuelt, jeg så ting og mennesker for mig. Men at åbne øjnene og se virkeligheden gjorde ondt.

Og jeg klemtede øjnene sammen i stedet for at løfte øjenlagene og se ud i verden.

Tekst om T-shirt nr. 5

En hvid t-shirt som jeg har stjålet. Jeg gik ind i byens allersmørste butik og kiggede på toj. Der brugte jeg det gamle trick med at tage nogle forskellige t-shirts med ind i prøverummene og så beholde en af dem på. De sagde ikke mærket til noget da jeg gik ud. Jeg var ellers ret nervös for at alarmen skulle gå, jeg har ikke stjålet noget i mange år.

En tegning.

katastrofe

Tekst om T-shirt nr. 6

Vi boede på Cheshire street, og henné på hjørnet og op ad Brick Lane ligger der en masse vintage butikker. Da vi kom ind var de ved at tænde rogespindene over det hele. Om det var for at skjule lugten af skimmel i kælderen, mug i tojet eller øl- og cigarettdunst fra den seneste fest ved jeg ikke. Men jeg fandt en lacoste t-shirt som jeg ikke kan passe. Jeg har altid godt kunneth i den lille krokodille, men er aldrig nået til at købe en. Og nu føltes det rigtigt, at købe den, når vi boede på katten hvilsmil forsvarslangsmots gade.

En tegning.

R

Drommetekst

Et bogstav

Et ord

Vi korte afsted i et koretøj - det ligesom glæd blødt fra side til side.

En flydende lidt usikker fornemmelse. Men jeg var ikke bange. Jeg var optaget af at det tog jeg havde på var i samme farver og passede sammen, som et sæt, men mere som et sæt arbejdstøj, eller som en falkredder, end som festtøj. Men vi var faktisk på vej til en fest.

Tekst om T-shirt nr. 6

Vi boede på Cheshire street, og henné på hjørnet og op ad Brick Lane ligget der en masse vintage butikker. Da vi kom ind var de ved at tænde rogespindene over det hele. Om det var for at skjule lugten af skimmel i kælderen, mug i tojet eller øl- og cigarettdunst fra den seneste fest ved jeg ikke. Men jeg fandt en lacoste t-shirt som jeg ikke kan passe. Jeg har altid godt kunneth i den lille krokodille, men er aldrig nået til at købe en. Og nu føltes det rigtigt, at købe den, når vi boede på katten hvilsmil forsvarslangsmots gade.

En tegning.

samarbejde

Standard 6.6

Mikkel Larris

En udstilling med tegninger og ord i faste formationer. På udstillingsstedets 6 vægge ser man 6 ophængninger, bestående af 6 elementer. Et bogstav, et ord, en drøm, en tuschtegning, en blyantstegning og en t-shirt. Det er et samlet værk i 36 dele.

Mikkel Larris siger om udstillingen på M100, - "Med denne udstilling sætter jeg forskellige elementer sammen i et system. Jeg kalder systemet for Standard 6.6 fordi der er 6 vægge og på hver væg 6 elementer. Systemet bruges til at skabe sammenhæng og til at åbne oplevelsen op, for dem der kommer og ser udstillingen. Det er op til den enkelte at finde ud af hvad en eventuel sammenhæng kan være. Det minder om den metode, som nogle digtere benytter sig af, når de sætter tilfældigt udvalgte ord sammen og der skabes en poetisk forbindelse. Jeg prøver at gøre de 6 vægge så ens som muligt og på samme tid, så forskellige som muligt. Og jeg tænker at det er ligesom med mennesker og meget andet i verden. De ligner hinanden på afstand, men jo mere man ser og jo tættere man kommer på, des mere forskellige er de."

Mikkel Larris har igennem mange år arbejdet med ord og systemer i sin kunst. Værket Therapy Index er et eksempel på et systemværk. Det er et katalog over imaginære selv-hjælpsbøger, f.eks. The Hangover Therapy og The John Wayne Therapy. Et andet eksempel kunne være Ordspakasser. 36 bølgepapukuber hvor der på hver side er et udskåret bogstav. Hver kube udgør dermed et ord på 6 bogstaver. Grundtanken er at der ikke gives et facit fra starten, men at beskueren får muligheden for at udfyde mellemrummene og forbinde punktene på sin egen måde. Mikkel Larris' kunst er ofte udtrykt gennem tegninger i følgeskab med ord.

Mikkel Larris udstiller mest med kunstgruppen Qwerty som er kendt for at vise performance-instalationer, hvor besagende bliver involveret i det konkrete tema. Gruppen har fx vist deres tøjkoncept Qwerty Foreign Exchange i New York, Stockholm, Skt. Petersborg og i Odense. Senest har gruppen i september udgivet bogen Qwertyuiopå om de sidste 10 års projekter i forbindelse med en udstilling på Studio 1.1 i London.

Mikkel Larris' store engagement i Odenses kunstmiljø har igennem de sidste mange år sat sit præg på byen. Blandt andet som arrangør af udstillinger og kunstevents. F.eks. Days of Art and Love, Den censurerede kunstudstilling DCK, Art&Science på SDU og udstillingsstedet M100. Mikkel Larris er medlem af Odense Kommunes billedkunstråd. Links, <http://mikkellarris.dk> Qwerty; <http://tfifinger.dk>

M100 er i 2019 støttet af Statens Kunstmiljø opstartet af nye udstillingsplattorme, Det Obelske Familiefond, Odense Kommunes Kulturpulje og Spar Nord Fonden.

Fernisering 1. november 2019 kl. 17 - 19
Kunstnersnak med kurator Anders Kvist Nielsen 24. november kl. 14

Søndergade 26, kl. 5000 Odense C
Åben torsdag kl. 16.00 – 20.00 og lørdag – søndag kl. 13.00 – 17.00 i udstillingsperioden.

Standardada

Theis Vallø Madsen

Kunstens standardstørrelser har har ændret sig ad flere omgange, og en af de mest radikale ændringer skete for ca. hundrede år siden, da dadaisterne hev hverdagsgenstanden ind i kunsten. De vendte cykelhjul på hovedet, skrev på tissækummer og satte forskellige genstande sammen på nye måder. Tingene fik ny betydning, fordi de indgik i en ny sammenhæng. Det tykkede ved forståelsen af, hvad kunst kunne være. Samtidig begyndte surrealisterne at skabe værker, hvor ting og personer skiftede pladser eller flød sammen. De var inspireret af psykoanalyzens beskrivelser af drømme, hvor virkelighedens orden var erstattet af en ny og fladere "orden", hvor det forbudte eller ubetydelige kunne skifte plads med det høje og hellige.
Dadaisterne og surrealisterne lod sit publikum se, at verden kan indrettes anderledes, mere poetisk og sjovere end den, vi er blevet vant til. Senere, i 1960'erne, blev dadaisternes og surrealisternes eksperimenter videreført i bl.a. Fluxus-bevægelsen, også kaldt neo-dada, hvor kunstnerne lavede forskellige happenings, kollektive kunstinstallationer og ikke mindst kunstværker, der kun bestod af en opskrift eller instruktion. De lavede absurdé standard-formularer, som publikum skulle udfylde, og kunstnerne iførte sig bureaucraternes uniform med jakkesæt, stempler og skemaer. Nogle kunstnere eksperimenterede med at sende kunstværker, som brød eller bøjede postvænets standard-mål for pakker. Kunsten var ikke kun en genstand, men en mulighed for at engagere flere mennesker – poetisk og politisk – ved at skabe et sted, hvor man kunne se tingene på nye måder. Det handlede om at skabe situationer, hvor noget nyt kunne ske. Den schweiziske kunstner Daniel Spoerri skrev en bog om sit køkkenbord, hvor hver brødkrumme og kaffedåse blev beskrevet i et opslagsværk og indtegnet på et stort fold-ud-kort. Det viste sig, at selv brødkrummer kan være udgangspunkt for en strøm af minder og anekdoter, hvor den ene association tager den anden. De mindste hverdagssituitioner kunne være genstand for et poetisk blik eller en absurd fordejning.

Mikkel Larris' standarder bygger videre på de absurdé arrangementer, som dadaisterne, Daniel Spoerri med flere lavede. Arrangementer som Mikkel Larris' seks vægge med seks genstande viser også, at vores forståelse af tingene er uadskillelige fra deres plads i en større sammenhæng. Tingenes betydning smitter af på hinanden, og denne afsmitning skaber nye associationer og uvante situationer. Dadaisterne og senere dada-inspirerede værker kan ses som en kritik af et endimensionelt og poesi-forladt samfund, men deres værker er snarere optimistiske og præget af humor og stor tiltro til forandring. Kunsten var, ifølge kunstneren og komponisten John Cage, (...) simply a way of waking up to the very life we're living". De gamle dadaister, surrealistler og fluxus-kunstnere var siældent kyniske, men stadig kritiske i den forstand, at de nægtede at indordne sig i tidens idé om, hvad der passerede ind i kategorien "kunst". Det gælder også de samtidskunstnere, som arbejder med systemer og arrangementer som måder at udvide kunstens område. Der er uendeligt mange måder at indrette sig på, og det kræver blot en lille grad af respektløshed over for den herskende orden at rede rundt, bytte om, og sammen sætte nye ordener. I den forstand er kunstneren en, som skaber systemer eller arrangementer snarere end værker. Det handler heller ikke om at skabe en ny standard, som så skal erstatte den gamle, men om at vise, at der kunne være tusinde andre måder at sammen sætte vores liv og vores ting. Det er opagt at begynde med tingene på køkkenbordet, foran klædeskabet, i vindueskarmen eller i den måde, vi sammen sætter ordene og billedeerne.